

General | | Actualitzat el 11/03/2021 a les 07:13

«Cocriar és tenir el 100% de la responsabilitat i el 50% de l'execució de les tasques»

Parlem amb Ritxar Bacete, antropòleg especialista en masculinitats i autor de "Pare"

[inicicentrareport]De pares i tipus de pares n'hi ha molts i hi ha hagut sempre aquesta varietat. "Els pares d'avui dia són un trosset d'aquests pares que hi ha hagut al llarg de la història. **Hi ha els pares monstre o els pares aferrament**", explica Ritxar Bacete, antropòleg, especialista en masculinitats i autor de "Pare".

"La presència de la corresponsabilitat és històrica. Quan parlem de corresponsabilitat i de **compartir cures de la criança estem parlant de dignitat, de justícia**, de democràcia, de posar les cures al centre i de que els homes assumim la part que ens toca de les cures, que és exactament **el 100% de la responsabilitat i el 50% de l'execució** de les tasques", ens explica.

I és que precisament en aquesta execució de les tasques és on hi ha l'assignatura pendent. Si poseu en una balança el que fa un i l'altre a casa, estaria equilibrada? Segons Ritxar Bacete per tal d'educar els nostres fills i filles en la igualtat hem de predicar amb l'exemple.

"Sigues allò que tu desitgis pel món. Tenim evidència empírica que **la major transformació de la identitat dels nois té a veure amb que el pare fregui**, planxi i netegi el bany. Sembla ser també que un element clau per l'empoderament de les nenes està en la segona figura que genera un vincle i un aferrament segur. **L'impacte que té la figura d'aquest segon referent és per tota la vida**", assegura.

Precisament en una de les històries que narra al llibre "Pares" hi ha un pare que es converteix en referent pel seu fill, el que anomena pare valent, perquè duu faldilles. El missatge que vol enviar l'autor a les famílies és el fet que **si volem que els nens vesteixin de rosa, els pares també han de vestir de rosa**, si volem educar en aquesta igualtat els pares han d'actuar en

Sostenir la vida requereix de planificació, de càrrega mental, de cansament, de preocupació... i això també és part de la identitat masculina. Tenir referents, imaginar com ha de ser la paternitat en base dels moments històrics i generar relacions i un vincle amb el 100% de la responsabilitat, també mental, en dos membres de la parella.

Un exemple molt clar és que als pisos d'estudiants hi ha una graella on s'assignen unes tasques a cadascú, i cadascú s'ha de fer responsable a parts iguals d'aquestes cures, a ningú se li acudiria que una d'aquestes persones ha de fer més que les altres. En canvi, explica Ritxar Bacete, **quan entrem en l'amor romàntic, aquesta negociació sovint desapareix**.

Hem de negociar amb la nostra parella el temps que dediquem a les cures, a la nostra feina, a l'èxit de cadascú

"Quan hi ha un amor romàntic aquesta execució dels treballs també s'ha de repartir, s'han de negociar els temps, la dedicació que tenim a la feina de cadascú, la dedicació que tenim a l'oci, la dedicació a assolir el nostre èxit personal i professional", assegura, "si no és així no vivim en un sistema democràtic".

Escolta l'entrevista sencera aquí:

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=PDTopAFzK1U> [ficentrareport]

[enquestaregistre]